

DİLİNİ DİZGİNLEMEK & DİLİNİ DOĞRU KULLANMAK-III

Yakup 1:26 Eğer bir adam dilini dizginlemezken kendisinin dindar olduğunu sanırsa, yüreğini aldatır ve böylesinin dindarlığı boştur.

Kelâmi dindarlık “*Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin; ve komşunu kendin gibi seveceksin*” emrinde temel bulur. Mesih’in On Emir hakkında verdiği bu özet, Tanrı’daki sevgimizle insana bakmayı, Tanrı’daki sevgimizle insana konuşmayı gerektirir. Çünkü Kelâmi dindarlıkla yaşayan insanlar da diğer insanlar gibi insanlara konuşur ve insanlar hakkında konuşur.

Çıkış 20:16 ayeti dilimizle işlediğimiz bir günah olan yalana hakkında “*Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin*” diye uyarılmaktadır. Ve Yine bu emir insanın Tanrı’yı sevmesinin bir sonucu olarak insanın insanı sevmesi ile ilişkilidir (Matta 22:34-40).

Westminster Uzun İlmihal 144. soruda bu emrin gereklerinin ne olduğunu açıklarken Kelâmi bir dindarlık ile dilimizi nasıl kullanmamız gerektiğini söyler:

1-) Bu durumda “*Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin*” diyen dokuzuncu emre bakarak sadece alay veya hakaret sözlerinden uzakta durmak değil; *insanlar arasında gerçeği korumak ve desteklemek*¹ için konuşmalıyız; ya da tersinden söylemek gerekirse, konuşmalarımız yani sözlerimiz “insanlar arasında gerçeği korumak ve desteklemek” amacına hizmet etmelidir.

2-) *Komşumuzun (insanın) saygınlığını kendi onurumuz gibi korumak² ve gerçeği desteklemek ve gerçeğin yanında olmak³* için konuşmalıyız; yani sözlerimiz gerçekten yana olan bir tavırdan kaynaklanmalıdır.

3-) *Adalet ve yargı konularında ve diğer başka konularda⁴ yüreктен⁵ içtenlikle⁶ özgürce,⁷ açıkça⁸ tümüyle⁹ gerçeği ve her konuda yalnızca gerçeği konuşarak,¹⁰ komşularımıza içten bir sevgiyle bakarak¹¹ konuşmalıyız; yani sözlerimiz adil olan bir tavır gereği ağızımızdan çıkmış olmalıdır.*

---

¹ Zekeriya 8:16

² III.Yuhanna 12

³ Meseller 31:8-9

⁴ Levililer 19:15, Meseller 14:5, 25

⁵ Mezmur 15:2

⁶ II.Tarihçiler 19:9

⁷ I.Samuel 19:4-5

⁸ Yeşu 7:19

⁹ II.Samuel 14:18-20

¹⁰ II.Korintliler 1:17-18, Efesliler 4:25

¹¹ İbraniler 6:9, I.Korintliler 13:7

4-) *Komşularımızın (insanın) iyi ününü sevmek, arzulamak ve bundan sevinç duyarak¹² onların zayıflıklarıyla üzüntü duyarak¹³ konuşmalıyız; yani sözlerimiz başkalarının iyiliğine hizmet etmek amacı ile söylenmiş olmalıdır.*

5-) *Yanlışları örtmek,¹⁴ insanların armağanlarını ve iyi yönlerini tanıyıp¹⁵ masum olduklarında onları savunmak¹⁶ için konuşmalıyız; yani sözlerimiz Mesih'in merhameti ve lütfundan beslenen bir kişinin sözleri olmalıdır.*

6-) *Komşularımız hakkında iyi şeyler duymaya hazır [yürekle]¹⁷ ve kötü şeyleri kabul etmekte isteksiz olarak,¹⁸ dedikoducuları,¹⁹ yağcılar²⁰ ve iftiracıları²¹ engellemek için konuşmalıyız; yani sözlerimiz çıkabilecek yangına önceden müdahale etmeye yaramalıdır.*

7-) *Kendi saygılığımıza özen göstermek ve gerektiğinde bunu savunmak,²² Tanrı'nın yasına uygun sözlerimizi (vaatlerimizi) tutmak,²³ gerçek, pak ve sevgi uyandıran ne varsa, bunları çalışmak ve uygulamak²⁴ için konuşmalıyız; yani sözlerimiz Tanrı'ya dolayısı ile O'nun sözlerine bağlılığımıza uygun bir tavır ile söylenmiş olmalıdır.*

Ve yine Çıkış 20:16 ayetinden yola çıkarak *Westminster Uzun İlmihal 145.* soruda “*Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin*” diyen emir gereği kaçınmamız gereken günahlar anlatılmaktadır. Yine bu bölüme Kelâmi bir dindarlık ile dilimizi kullanırken dikkat etmemiz gereken noktalar açısından bakalım:

1-) Gerçeği değiştirerek, kendimizin ve komşumuzun saygılığını zedeleyerek²⁵ konuşmaktan kaçınmalıyız. Yani böyle bir gūnahtan sakınmak için gerçekten yana bir tavırla konuşmalıyız; sözlerimiz gerçeğe dayanan ifadeler olmalıdır.

2-) Halk önünde²⁶ sahte kanıtlar sunmak,²⁷ sahte tanıklar bulmak,²⁸ kötü bir neden uğruna mücadele vermek, gerçeğe küstahça direnmek

¹² Romalılar 8:1, II.Yuhanna 4, III.Yuhanna 3-4

¹³ II.Korintliler 2:4; 12:21

¹⁴ Meseller 17:9, I.Petrus 4:8

¹⁵ I.Korintliler 1:4-5, 7, II.Timoteyus 1:4-5

¹⁶ I.Samuel 22:14

¹⁷ I.Korintliler 13:6-7

¹⁸ Mezmur 15:3

¹⁹ Meseller 25:23

²⁰ Meseller 26:24-25

²¹ Mezmur 101:5

²² Meseller 22:1

²³ Mezmur 15:4

²⁴ Filipililer 4:8

²⁵ I.Samuel 17:28, II.Samuel 16:3; 1:9-10, 15-16

²⁶ Levililer 19:15, Habakuk 1:4

²⁷ Meseller 19:5; 6:16, 19

ve gerçeğin karşıtı bir yolda baskı yapmak²⁹ için konuşmaktan kaçınmalıyız. Yani böyle bir günahтан sakınmak için yanlış olandan, kötü olandan, gururla gerçeğe direnmekten kaçınarak konuşmuş olmalıyız; sözlerimiz Tanrı'nın karşı durduğu şeylere bizim de karşı olmamızdan kaynaklanan ifadeler olmalıdır.

3-) Haksız hükümler vermek,³⁰ kötüye “iyi”, iyiye “kötü” demek; kötü olana doğru olanın hakkını vermek, doğru olana kötü olanın hakkını vermek,³¹ sahtekarlık,³² gerçeği saklamak, adil bir davada sessiz kalmak³³ ve günahı azarlamayarak³⁴ yani sessiz kalarak konuşmuş olmaktan kaçınmalıyız. Yani böyle bir günahтан sakınmak için sözlerimiz ya da suskunluğumuz Tanrı'dan yana olan tavrın kendisi olmalıdır.

4-) Başkalarına şikayet etmemiz³⁵ gerektiğinde sessiz kalmak, gerçeği uygun olmayan zamanda³⁶ ya da gerçeği kötü bir amaca ulaşmak için (kötü bir niyetle) söylemek³⁷ ya da gerçeğin anlamını değiştirmek³⁸ ya da şüpheli bir dille ya da iki farklı anlama gelebilecek şekilde konuşarak gerçeğe veya adalete zarar vermektен kaçınmalıyız.³⁹ Yani böyle bir günahтан sakınmak için sözlerimiz kendimizi ya da her iki tarafı memnun etmeye değil, sadece gerçekten yana olma kararlılığından çıkmış olmalıdır.

5-) Doğru konuşmamak,⁴⁰ yalan söylemek,⁴¹ iftira atmak,⁴² birisinin arkasından [kötü] konuşmak,⁴³ dedikodu yapmak,⁴⁴ fısıldaşmak,⁴⁵ alay etmek,⁴⁶ sövmek,⁴⁷ aceleci,⁴⁸ kaba⁴⁹ ve yanlış bir şekilde kınamak⁵⁰ şeklinde konuşmaktan kaçınmalıyız. Yani böyle bir günahтан sakınmak için sözlerimiz Tanrı'nın gözünde insana verilen değere uygun olmalıdır.

---

²⁸ Elçilerin İşleri 6:13

²⁹ Yeremya 9:3, 5, Elçilerin İşleri 24:2, 5, Mezmur 12:3-4; 52:1-4

³⁰ Meseller 17:15, I.Krallar 21:9-14

³¹ İşıya 5:23

³² Mezmur 119:69, Luka 19:8; 16:5-7

³³ Levililer 5:1, Tesniye 13:8, Elçilerin İşleri 5:3, 8-9, II.Timoteyus 4:6

³⁴ I.Krallar 1:6, Levililer 19:17

³⁵ İşıya 59:4

³⁶ Meseller 29:11

³⁷ I.Samuel 22:9-10, Mezmur 52:1-5

³⁸ Mezmur 56:5, Yuhanna 2:19, Matta 26:60-61

³⁹ Tekvin 3:5; 26:7-9

⁴⁰ İşıya 59:13

⁴¹ Levililer 19:11, Koloseliler 3:9

⁴² Mezmur 50:20

⁴³ Yakup 4:11, Yeremya 38:4

⁴⁴ Levililer 19:19

⁴⁵ Romalılar 1:29-30

⁴⁶ Tekvin 21:9

⁴⁷ I.Korintliler 6:10

⁴⁸ Matta 7:1

⁴⁹ Elçilerin İşleri 28:4

⁵⁰ Tekvin 38:24

6-) Niyetlere, sözlere ve eylemlere yanlış anlam vermek,⁵¹ yağ çekmek,⁵² [kibirli bir şekilde] kendini övmek,⁵³ düşüncede ya da konuşmada kendimizi ve başkalarını çok küçük ya da çok büyük gören⁵⁴ bir şekilde konuşmaktan kaçınmalıyız. Yani böyle bir günahтан sakınmak için sözlerimiz “Tanrı önünde sadece insan, yaratılmış kullar, Tanrı suretinde kimseler” olduğumuz gerçeğine uygun olmalıdır.

7-) Tanrı'nın lütuf ve armağanlarını inkar etmek,⁵⁵ küçük hataları büyütme,⁵⁶ günahları açıkça itiraf etmemiz gerektiğinde saklayarak ya da mazeretler bulmaya çalışarak örtmeye çalışmak,⁵⁷ hataları gereksiz yere açığa çıkarmak,⁵⁸ masallar uydurmak,⁵⁹ kötü haberleri kabul etmek ve kulak vermek,⁶⁰ adil davaları duymazlıktan⁶¹ gelmek,⁶² kötü kuşkular,⁶³ başkalarının haklı kazancını kıskanmak ve bundan üzüntü duymak,⁶⁴ bunu azaltmak için çaba göstermek ya da arzu duymak,⁶⁵ aşağılandıklarında ve utanılacak duruma düşmelerinden sevinmek,⁶⁶ alay edip hor görmek⁶⁷ şeklinde konuşmak ve davranmaktan kaçınmalıyız. Yani böyle bir günahтан sakınmak için sözlerimiz Tanrı'ya itaatkar bir tavırdan, sorun çıkmasını engellemek veya çıkmış bir sorunu düzeltmekten yana olmalıdır.

8-) Kötülüğü kendi çıkarı için kullanmak,⁶⁸ yasal sözleri çiğnemek,⁶⁹ iyi davranışların haberlerini [ve sonuçlarını] göz ardı etmek,⁷⁰ kendimizin saygınlığını zedeleyecek davranışlarda bulunmak ya da bunlardan kaçınmamak ya da başkalarının saygınlığını zedeleyecek davranışları engellememe⁷¹ durumu içinde konuşmak [veya davranmak] yasaklanan günahlar içindedir. Yani böyle bir günahтан sakınmak için sözlerimiz kendi çıkarına odaklanmadan, bir aşağılık ya da üstünlük duygusuna kapılmadan Mesih'teki alçakgönüllülüğe uygun olmalıdır.

⁵¹ Nehemya 6:6-8, Romalılar 3:8, Mezmur 69:10, I.Samuel 1:13-15, II.Samuel 10:3

⁵² Mezmur 12:2-3

⁵³ II.Timoteyus 3:2

⁵⁴ Luka 18:9, 11, Romalılar 12:16, I.Korintliler 4:6, Elçilerin İşleri 12:22, Çıkış 4:10-14

⁵⁵ Eyüp 27:5-6; 4:6

⁵⁶ Matta 7:3-5

⁵⁷ Meseller 28:13; 30:20, Tekvin 3:12-13, Yeremya 2:35, II.Krallar 5:25, Tekvin 4:9

⁵⁸ Tekvin 9:22, Meseller 25:9-10

⁵⁹ Çıkış 23:1

⁶⁰ Meseller 29:12

⁶¹ duymazlıktan gelmek: kulaklarımızı kapatmak, gözlerimizi kapatmak

⁶² Elçilerin İşleri 7:56-57, Eyüp 31:13-14

⁶³ I.Korintliler 13:5, I.Timoteyus 6:4

⁶⁴ Sayılar 11:29, Matta 21:15

⁶⁵ Ezra 4:12-13

⁶⁶ Yeremya 48:27

⁶⁷ Mezmur 35:15-16, 21, Matta 27:28-29

⁶⁸ Yahuda 16, Elçilerin İşleri 12:22

⁶⁹ Romalılar 1:31, II.Timoteyus 3:3

⁷⁰ I.Samuel 2:24

⁷¹ II.Samuel 13:12-13

Böylece *Westminster Uzun İlmihal 144-145.* sorularında Kelâmi dindarlığın Tanrı'nın emir ve yasaklarına uygun bir yürek ve düşünce tutumuna sahip olmakla ilişkili olduğunu hatırlıyoruz. Ve tabii böyle bir Kelâmi tutum da sözlerimizi etkileyen, yönlendiren bir davranışı doğurmaktadır.

Benzer şekilde On Emir içindeki Tanrı'nın karakterine bakarsak ya da Kutsal Kitap içindeki olaylara veya emir ve yasaklara "*dilini dindar bir şekilde kullanmak*" düşüncesinden bakarsak bu konuda daha çok şey söyleyebiliriz.

Ancak bu kısa bölümde sadece "*Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin*" diyen emre baktığımızda insanın kendisinde düzeltilmesi gereken yerler ve tövbe etmesi gereken konular çok açık bir şekilde belirgin olmaktadır.

*Unutmayalım ki, Dili Dizginlemek ve Dili Doğru Kullanmak konusu, "*şunu yapacaksın; bunu yapmayacaksın*" şeklinde bir "*işler yapma*" konusu değildir. Aklımız ve yüreğimiz Mesih merkezli ve Kutsal Kitap merkezli bir şekilde odaklanmış olmadıkça dile hakim olmak üzerine buradaki uyarılar kişisel performansa dayanan ve *kullandıkça yok olacak öğretiler ve insan burukları olarak kalırlar.* Aklımız ve yüreğimiz Mesih merkezli ve Kutsal Kitap merkezli bir şekilde odaklanmış olmadıkça bu prensipler *bilgece görünmekle birlikte bedenin tutkularını denetlemekte bir yararı olmaz.* Bu yüzden Mesih'e bakarak, lütufkar bir şekilde yaşamalıyız ki, sözlerimiz ve işlerimiz de dünyaya Mesih'ten bir tanıklık, Mesih'ten bir yenilenme ve bereket olsun.